

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemati nedelje in prazniki. — Inserati do 30 pett vrist à Din 2.-, do 100 vrist à Din 2.50, od 100 do 300 vrist à Din 3.-, večji inserati pett vrist à Din 4.-. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — >Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon: st. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon st. 65 podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon st. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani st. 10.351.

Pred važnimi spremembami v Bolgariji:

Vojška ali nevtralna vlada?

Zaradi nevzdržnega položaja je vlada generala Zlateva podala ostavko — Borba za naslednika — Obnova vojskega režima ali prehod v parlamentarizem

Sofija, 19. aprila r. Internacija opozicijskih voditeljev in nasprotnikov sedanjega režima je imela za posledico ostavko celotne vlade generala Zlateva. Zunanji minister Batolov, kmetijski minister Janak Molov in pravosodni minister dr. Ljuben Dikov niso odobravali proti opoziciji izdanih ukrepov ter so v teku včerajnjega popoldneva podali ostavko. General Zlatev jih je skušal sprva pregoroviti, naj ostavko umaknejo. Ko pa so odločno vztrajali pri svojem sklepu, je general Zlatev sklical sejo ministrskega sveta in sporocil, da bo podal ostavko celotne vlade. Ob 20. je odsel na dvor in obvestil o tem kraju, ki je ostavko sprejel.

Kralj Boris je takoj pričel s konzultacijami. Zaslišal je najprvo notranjega ministra polkovnika Krums Koleva, pravosodnega ministra generala Radeva, nato pa se inšpektorja topništva generala Najdenova. Vse te konzultacije so bile posvečene proučevanju nastale situacije.

V političnih krogih z napetostjo pričakujejo nadaljnji razvoj dogodka.

Predvsem ugibajo, kdo bo sestavil novo vlado. V tem pogledu vlada še popolna nejasnost. Širijo se najrazličnejše kombinacije. Gre pa za načelno odločitev: ali bo nova vlada vojaška ali pa civilna. Kapetanska liga se slej ko prej zavzema za to, da se poveri vodstvo države onim krogom, ki so bili glavni nositelji devetmajstomskega režima ter da zoper vojska prevzame glavno vodstvo. V tej zvezi se označujejo kot bodoči predsedniki vlade sedanja notranjega ministra polkovnik Krums Kolev, sedajni prosvetni minister general Radev ali pa povelnik I. armije general Jovov, ki uživajo v vojski velik ugled in so dobro zapisani v obeh taborih.

Druga skupina se zavzema za sestavo nevtralne vlade, ki bi imela naložo likvidirati sedanje stanje in obnoviti parlamentarizem in ustavno stanje. V tem primeru smatrajo, da bi bil najprimernejši sedanja bolgarski poslanec v Beogradu g. Dimo Kazakov. V njegovi vladi naj bi sodelovalo mlajše moči, ki niso zastrupljene s staro strankarsko mis-

nostjo in ki bi znale pritegniti k sodelovanju najširše narodne slike.

Zakaj so jih internirali

Sofija, 19. aprila r. Bivši ministrski predsednik Cankov in njegovi prijatelji so bili internirani, ker se je popolnoma verodostojno ugotovilo, da Cankov ni razpuščil svoje politične stranke, ki se naziva narodno-socialni pokret. S tem se je pregršil proti zakonskemu dekreту od 12. julija 1934. S svojim delovanjem se je Cankov pokazal ne samo kot nasprotnik sedanja vlade, temveč sploh kot nasprotnik novega režima. Bivši ministrski predsednik Georgijev in njegovi prijatelji so bili internirani, ker so kot politična skupina objavili v beograjski »Pravdi« izjave proti ministrskemu predsedniku in drugim osebam. S tem so se, čeprav niso nasprotniki režima, pregršili proti istemu zakonskemu dekreту in so poleg tega dali nasprotnikom režima slab vzgled.

inž. Fran Zupancič, industrijec v Ljubljani.

Srez Litija:

Fran Lajovic, župan in posestnik v Litiji;

Milan Mravlje, bivši narodni poslanec v Ljubljani.

Srez Logatec:

minister dr. Drago Marušič.

Srez Ljubljana - okolica:

(voli dva poslance)

minister dr. Drago Marušič; mr. pharm. Stanko Hočevar, lekar nar in župan na Vrhniku.

Ljubljana - mesto:

(voli dva poslance)

Ivan Mohorič, bivši narodni poslanec v Ljubljani;

r. Riko Fux, magistratni uradnik v Ljubljani.

Srez Metlika:

Martin Bajuk, posestnik in župan v Božakovem;

Dako Makar, bivši narodni poslanec in posestnik v Metlikah;

Ivan Malešič, trgovec v Metlikah.

Srez Novo mesto:

Franjo Bulc, posestnik in župan v Mirni;

Josip Matko, posestnik in župan v Šmiljeh - Stopičah;

inž. Josip Pavlin iz Ljubljane;

dr. Josip Režek, odvetnik in župan v Novem mestu;

Karel Šterbenk, strokovni učitelj v Novem mestu.

Srez Radovljica:

Ivan Ažman, posestnik in župan v Lesach;

Ivan Mohorič, bivši narodni poslanec iz Ljubljane.

Opozicijske kandidatne liste

Beograd, 19. aprila p. Dopolne je bila vložena pri kasacijskem sodišču v Beogradu lista skupine »Zbor« s nosilec dr. Dimitrijem Ljotičem na čelu. Skupno so bile doslej razen vladne liste vložene kot opozicijske liste Jugoslovenske narodne stranke, nosilec dr. Svetislav Hodzera, izvenparlamentarna opozicija, nosilec dr. Maček, socialistična, nosilec dr. Živko Topalović in lista »Zborac«, nosilec dr. Ljotič. Za danes popoldne je napovedana še vložitev liste bivšega ministra Bože Mačsimovića, tako da bo pri volitvah sodelovalo šest kandidatnih list.

Upokojitve

Beograd, 19. aprila p. Z odlokom ministra pravde so upokojeni: Pavla Eržen, kanciška pri sreskem sodišču v Ljubljani. Kanciška Poljanec kanciška pri apelacijskem sodišču v Ljubljani in Valentin Kržšnik pri okrožnem sodišču v Novem mestu.

Srez Kranj:

Ivan Lončar, bivši narodni poslanec in posestnik v Tržiču;

dr. Fran Šemrov, industrijec v Kranju.

Srez Krško:

Martin Horvatič, posestnik in župan v Čatežu;

Anton Krejčič, bivši narodni poslanec in direktor v Rušah.

Obrnilni smo se na strokovnjake v Trbovljah s prošnjo, naj povejo svoje mnenje o tej naši sramoti in izkazalo se je, da imajo prav tisti, ki so že od samega začetka trdili, da reševalna dela niso sta v pravi smeri. Nihče ne dvomi o tem, da so storili reševalci vse, kar je bilo v njihovih močeh in tudi vodstva reševalnih del ne zadene pri tem neposredna krivda, pač pa moramo pribiti,

Malomarnost zakrivila Kelnaričeve smrt

Strokovnjaki v Trbovljah pravijo, da bi bili lahko rešili nesrečnega delavca najkasneje v 24 urah

Trbovlje, 18. aprila.

Grozna nesreča in smrt delavca Avgusta Kelnariča v Mariboru je pretresla tudi naše rudarje in ostalo prebivalstvo rudarskih revirjev. Zlasti naši rudarji so z največjim zanimanjem sledili poročilom o reševanju nesrečnega Kelnariča. Naši rudarji nikakor ne morejo razumeti, kako je mogoče, da živega človeka po takoj dolgoravnem reševanju niso bili mogoči rešiti iz komaj 8 m globokega jaška. Vsi izgovoriti, da leži krivda na vedno znova se vspajajoči zemlji, ne drži, kajti znano je, da kopljivo in prodrijava naši rudarji globejaške še v mnogo težjih okoliščinah, da pa znajo take jaške tako strokovnjaško zapaziti, da je vsako vspiranje zemlje nemogoče in da je gre delo neovirano k začrtanemu cilju.

Pri takem delu je treba seveda strokovnjakov, ki se dan za dnevno pečajo takimi tehničnimi posli, ki pozajmo teren, plasti in sloj zemlje do najmanjih podrobnosti. Če bi takoj ob nesreči poklicali naše rudarje, ki bi strokovnjaško započeli reševanje, ni nobenega dvama, da bi bil nesrečni Kelnarič v 12 urah.

najkasneje pa v 24 urah rešen.

S pravilnim, tako znanim prodriajočim opaženjem sten v jašku, bi se preprečilo nadaljnje vspiranje zemeljske plasti, kar bi omogočilo reševanje Kelnariča iz betonskega objema. Tako so pa reševali pokojnega Kelnariča sicer nadve požrvovalni možje, toda očvidno brez pravega strokovnega znanja, ki je sprito tako težkega položaja neobhodno potrebno. — To je mnenje naših starih rudarjev, ki imajo bogate izkušnje pri strokovnih delih v globokih jamskih rovih in jaških.

Našo javnost bo pa gotovo zanimalo tudi še drugo mnenje o reševalnem delu pokojnega Kelnariča, ki smo ga prejeli od takajšnjih rudarskih krogov. To mnenje se glasi:

»Razumljivo je, da je reševanje pokojnega Kelnariča vzbudilo v Trbovljah veliko zanimanje, posebno med rudarji. Uspeh reševalnega dela je bil, kakor se vidi, na žalost negativen. Zadeva se nam zdi, podobno oni o porušenju betonskega mura v Medvodah in nam ne more biti v čast. Težko je izreči kritiko reševalcev, ker je v tem bolj nerazumljivo in neodustljivo, ker je v rudarskih revirjih mnogo brezposelnih, ki so vsak čas na razpolago. Pa tudi če bi jih ne bilo, tudi če bi poklicali rudarje naravnost iz rovov od njihovega težkega dela, smo trdno prepričani, da bi brez vsake odškodnine takoj z veseljem pohitili nesrečnemu delavcu na pomoč in bi ga rešili, kadar sami pravijo, najkasneje v 24 urah.«

Te ugotovitve, pa naj bodo za nas vse tako bridke in žalostne, je nam na rekoval človeški čut, narekoval nam jih je upravičeno zgražanje nad nečuveno malomarnostjo ali pa nerazumljivo in neopraviljivo zbeganstvo, ki je zakrivila grozno smrt Avgusta Kelnariča, nam vsem pa prinesla pred zunanjim svetom takoj veliko sramoto.

Veliki petek

Danes je po tradiciji post in tudi postne misli so aktualne. Meščani so nepopisno žalostni, ker morajo obrati žabje krake, pa tudi reporterji se loteva posebno predpranično razpoloženju in žalost mu sili v petu, ker mora pisati o postu.

Dovolite, da zapišemo možato besedo o postu! Po tradiciji se mnogi podeželani postajo na veliki petek v rešnicu ter ne jedo dopoldne ničesar, pač pa napravijo zjutraj pobožno nekaj požirkov, da je duši nekoliko topleje. Človeku je hudo, ker podeželjan pošenje ne pošnamemo v dobrém in ker ne spomnimo tradicij. Danes se mnogi meščani postijo samo zato, da bo prehava temi bolji v redu ob praznikih. In zaradi tega lahko res postane sentimentalni in napisči celo udovnik o velikem petku.

Da se ljudje res zelo radi postijo, se je poznalo danes na ribjem trgu. Niti cene niso več igrale posebne vloge, gospodinje se posamezno bale, da bi poste specijalite ne posle. Izanci so pripeljani na trg žive šeuke in krape v velikem sodu. Ljudje so se gnetili ob sodu ter strmelj vani, kakor da se godit v njem čudež. Sicer so na našem trgu skoraj vsak petek žive ribe, toda izanske rike so najbrž nekaj posebnega, ker so se gospodinje tako pulile zanje. Tako je prav, tudi naši ribiči naj nekaj zaslujijo vse na veliki petek. Upamo, da so z zasluzkom zadovoljni tudi drugi prodajalci rib, ki se imeli danes polne roke dela in niso utegnili niti dajati gospodinjam receptov za pripravljanje rib. Toda ne smete mislit, da so zaradi tega navili cene. Seveda, blaga je bilo premalo v primeri s povpraševanjem in je razumljivo, da so bile morske rike nekoliko dražje, saj ob času konjunkture naši prodajalci ne morejo dobiti poceni rib od ribiških zadrug. Precej drage so bile trilije, po 48 Din kg in tun po 44 Din. Gospodinje danes niso uategle mnogo razmišljali o ceneh, kar je sreča v nesreči. Luben in zlatne so prodajali po 40 Din kg, ciplice po 36 Din, osliče po 32, sardelle po 20 in po 36 tuni. Po ribone, morske rike in bobotinic. Postriči so niso mnogo podražile, zelo lepe so bile po 40 Din. Nekaj kilogramov je bilo tudi sekana somo, ki je po 36 Din. Nadvadne rečne rike v splošnem niso bili nič dražje. Izanci so prodajali krapo po 16 Din kg. Platnice so bile po 10 Din kg. Smuč ali donavsko postrič so prodajali po 36 Din. Zabjih krakov je bilo posebno lep izbira v veliki petek ni vplival na cene.

Iz državne službe

Beograd, 16. aprila p. Z odlokom predmetnega ministra je upokojena poštna uradnica Marija Praznii v Ptuj. — Z odlokom ministra za trgovino in industrijo je imenovan za profesorja na Srednji tehniški šoli v Ljubljani Vladimir Premi. — sedaj uradniški pripravnik.

Nujne in male oglase ZA VELIKONOČNO ŠTEVILKO

SPREJEMA UPRAVA NEPREKLICNO

SE DO JUTRI DO 9. URE DOPOLDNE

DNEVNE VESTI

— V spomin viteškemu kralju mučniku je naslov alegorični slikki od S. M. Bernardice Culič, redovnice sv. Križa in učiteljice v Donjem Miholjcu, ki so jo izvajale pod vodstvom svoje učiteljice gospa Angele Gregorić, učenke narodne šole v Zgornji Šiški, pretekli teden pred slike blagopodobnega vladarja v Jakopičev paviljonu. Alegorija, ki je bila na skrivnejne naštudirana in recitirana z globokim čutvom in svetim ognjem mladih, čistih src, je vse navzoče neobičajno ganila. Deklice jo bodo ponovile na velikonočno nedeljo ob pol 11. dopoldne. Da bi omogočili za praznike poset prelep spominske razstave na najširšem slojem, je odbor značil za velikonočno soboto, nedeljo in ponedeljek vstopnino na Din 5, za služenje v ekspinah po najmanj 10 oseb skupaj pa na 3 Din od osebe. Te nizke vstopnine pa ne smemo braniti onim, ki to zmrejo, da ne bi priložili svoj prispevki za spomenike našemu velikemu kralju ob vstopu v razstavo v poljubni višini. Vsako preplačilo beležijo gospa pri blagajni z imenom preplačnika tudi pri četrtni vstopni v posebno polož kar največje.

— Inšpeksijsko potovanje g. bana. Ban g. dr. Puc bo v času od 23. do 26. aprila in od 29. aprila do 1. maja nadaljeval inšpeksijsko potovanje po dravski banovini. V tem času bo g. bana zastopal pomočnik b. n. dr. Pirkmajer.

— Na kraljev grob iz Ljubljane v Beograd-Oplenac s posebnim brzim vlakom 11. do 14. maja, tja in nazaj za 185 Din; do posebnega vlaka polovina vozinja 13. maja ves dan ogledovanje Beograda. Prijava do 25. aprila, plačila do 3. maja sprejema in brezplačna pojasnila daje: Dobrodelna pisarna, Ljubljana, Šentpeterska kasarna (Vrazov trg 4).

— Za spomenike viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju je bila oddana pri blagajni spominske razstave v Jakopičevem paviljonu vstopa 204 Din, ki jo je nabral g. Rudolf Bužek, vratar v nebotičniku, in ki so jo darovali g. Pilek, direktor kavarne »Nebotičnik« 50 Din, uprava 50 Din in uslužbenici 104 Din. Najlepša hvala! Posamejte!

— Obvezen zdravniški pregled pred popočkom ni več potreben. Lani smo dobili zakon o pobijanju spolnih bolezni in v njem je bila določba, da se morajo dati vsi moški pred popočkom zdravniški pregledati. Izkazalo pa se je, da ta ukrep ne bo dosegel začeljenega uspeha. Ker so nastale neugodne posledice, zlasti ker se je množilo število divjih zakonov, pa tudi primeni ugrabitve neveste pred poroko, je § 9 zakona o pobijanju spolnih bolezni, ki zahteva zdravniški pregled pred poroko, zatočasno ukinjen, dokler se na temelju izkušenj ne najde najprimernejši način za odstranitev vseh ovir v izvajanjtu tega zakona.

— Kako zmaguje duh časa nad plesni vostvo, se najlepše vidi na Požeževem nad Višnjico goro, kjer se borita primitivnost in zaostalost preteklosti s prizadevanjem našega časa, pomagati našemu kmetu vsaj toliko, kolikor je v danih razmerah mogoče. Pred štirimi, petimi leti je bil ta kraj že zapuščen in ločen od zunanjega sveta tako, da so domačini začedeno gledali, ce je slučajno zašel izprehajalec iz bližnje Višnje gore ali Stične med nje. Ledeni smotrenega dela je pa prineslo nepriskakov preokret. Tam, kjer je bil še nedavno izletnik iz bližnje okolice belega vrana, se ustavljajo zdaj avtomobili, tam poje telefon, in ce pojde vse po sredbi, bodi vasi na hribu nad Višnjo goro in Krko kmalu vključene v omrežje najzajavnihjega prometa. V sredo je bil pred vasjo Zavrtanje že kar cel avtomobilski park. Z avtomobili so se pripeljali na Požežev poleg bana g. dr. Puc a ravnatelj velesejma g. dr. M. Dular, industrijač v vnet podpornik dela za povzdigo Dolenske g. F. Heinrichar, predsednik Zadrženj apo-oblascenih graditvev stavnika g. Ivan Bricej z znanim gostilnicarjem iz Štepanje vasi g. Francetom Kregarjem, tovarnari iz St. Vidu pri Stični g. Josip Lavrič in fotografom iz Stične g. Erjavcem. Med edinimi gosti je bil tudi ravnatelj Zanatske banke g. Rajko Ogrin. Seveda se pojavljajo pri takem hitrem napredku tega zaostalega podeželja zacetaj saj se stremljuje človek po izpopolnitvi ne dajo trajno postaviti ne žive ne mrtve meje.

— Plemenški sejem v Ormožu. Dne 2. maja priredila bantska uprava dravske banovine plemenški sejem za ormoško cikasto (pingcavgo) govedo na sejnišču v Ormožu, in sicer predpoldne. Na sejem bo prignano lepo število dobre plemenške živine, posebno bikov v starosti do dveh let. Zaradi tega je dana lepa prilika za nabavo dobre plemenške živine, na kar opozarjamо interesente. Vse nadaljnje informacije se doberi pri zvezzi selekcijskih organizacij v Ormožu.

— Odprte planinske postojanke SPD za velikonočne praznike. V Triglavskem pogorju, kjer je sedaj izborna smuka, so odprte in oskrbovane Staničeva koča, Triglavski dom na Kredarici in koča pri Triglavskih jezerih. Na Kredarici je stalna brezplačna smučna šola pod vodstvom učitelja JZS g. Černiča. Ob Bohinjskem jezeru vabita za praznike Sv. Janez in Zlatorog. Erjavčeva koča na Vršču bo odprta in oskrbovana. Roblekov dom na Begunjišči je zasilno oskrbovan, Valvasorjeva koča pod Stolom je stalno oskrbovana. Izletniki vabi koča na Ljubniku. Velika planina in Krvavec imata še sneg. Dom v Kamniški Bistrici razpolaga s prijaznimi sobami za večnevni oddih. Nadalje so še odprte: Dom na Mrzlici, koča na Šmohoru, dom na Korošči – izborni smučni teren, Mozirska koča na Golteh in planinski dom v Logarski dolini.

— Župana Permeta jama. Društvo za ureditev podzemeljskih jam v Ponovi vasi

pri Grosupljem objavlja, da je župana Permeta jama odprta na velikonočno nedeljo in ponedeljek ter dalje skozi vse leto vsako nedeljo in praznik. Društvo je jamo primumero uredilo tako, da je vsakemu lahko dostopno. Vabiljeni vsi ljubitelji naše lepe narave, da se naužijete očarljive podzemeljske krasote.

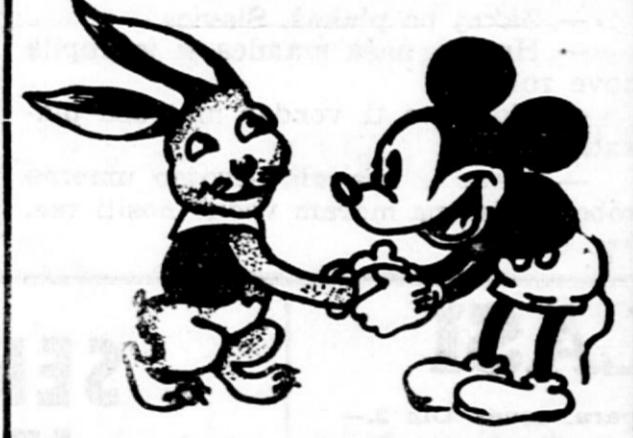
— Delodajalske zbornice zahtevajo iz premembro sistema o socijalnem zavarovanju. Vse delodajalske zbornice v naši državi so pokrenile akcijo, da se izpremeni sistem našega socijalnega zavarovanja. Samouprave socijalnega zavarovanja se prične na voljo. V naši državi imamo ravateljstvo SUZOR, 17 ravnateljstev Okrožnih uradov in 3 ravnateljstva bolniških blagajn. Ministrstvo naravnih politik sami imenuje člane teh samouprav. Delodajalske zbornice zahtevajo naj se takoj razpišejo volitve za vse samouprave socijalnega zavarovanja.

— Angleški letalci v Zagrebu. Znani angleški letalec podpredsednik angleškega Aerokluba in častni član zagrebškega Aerokluba Lindsay Everard priletel v začetku maja s svojim lastnim dvomotornim avionom v Zagreb. Spremljala ga bosta član angleškega parlamenta kapitan Harold Ballfour in pilot Reiss. Nekaj dni ostanejo v Zagrebu, 7. maja se pa napotijo na reko Ljubljanico.

— Letalo za 25.000 Din. Oblastni odbor zagrebškega Aerokluba je uredil vse potrebitno, da bi začeli v njegovih delavnici čimprej izdelovati v seriji mala letala, ki jih grade v Osijeku že šest. v Novem Sadu pa dva. Letalo tipa »Nebesna ušča« stane samo 25.000 Din in človek se lahko v enem popoldnevu nauči z njim letati.

— Koroske novice. 11. aprila so v Pliberku pokopali upokojenega dekanja Janeza Držanica. Pokopan je bil rojen 1. 1855 v Artičah na Spodnjem Štajerskem. — Pri Mariji Zili so 5. aprila pokopali Marija Makovec, po domače Štefko iz Podobrave. — Brnci so 7. aprila položili k velenemu početu Osovnika Franca iz Žužalca, na Zg. Krčanah je pa umrl 63-letni posestnik France Mazan, po domače Bernik. — Posestnik Janši na Gužah pri Trdnji vasi je pogorelo gospodarsko poslopje.

**Velikonočni spored ZKD
VESELI OTROSKI RINGARAJA !!**

— Za velikonočna voštala priporočamo razglednice, ki jih je založila Ciril Metodova družba. Dobe se v trafikah, trgovinah in v CM pisarni Beethovnova ul. št. 2. Podpirajo naše šolsko društvo!

— Nov grob. Danes je umrla po hudem trpljenju gospa Janka Mermolja, rojena Pless. Pokopana je bila iz znane Plessove rodbine iz Devina in že zlajujejo za njo soprog in dva sinova, med brati je pa g. dr. Ivan Pless, tajnik Zbornice za TOI v Ljubljani. Pogreb blage in plemenite gospode bo v soboto ob 15. iz mrtvačke veže splošno bolnice na pokopališču k Sv. Križu. Blag ji spomin, žaljočim naše iskreno sožalje!

— Kotje, 18. aprila. Temperatura — 6, na podlagi 15 cm suhega snega, snukna in ligledi prav dobr!

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo zmanjšanje oblačnosti, tendenca spremenljivja. Včeraj je dezeloval skoraj po vseh krajih naše države. Najvišja temperatura je znašala v Skoplju 19., v Beogradu 18., v Splitu 16. v Rogatški Slavini 14, v Sarajevu 13, v Ljubljani 9.4, v Mariboru 8. Davi je kazal barometer v Ljubljani 760.3, temperatura je znašala +4 C.

— Tragična smrt otroka. V vasi Perovo pri Grosupljem se je včeraj opoldne pripetila strašna nesreča, katere žrtev je postal 12-letni Stanko Gale, sin milnarja. Deček je zlezel pod milinskem kolo, da bi namazal gomilna kolesa, pri tem pa je potegnil za obliko med zobe. Nesrečnemu dečku je stisnilo prsni koš in ko so ga potegnili izpod kolesa, je bil nezavesten. Na pomoč so poklical zdravnik z Grosupljega, se predno pa je priselil, je fantek umrl. Z nesrečno rodbino, ki ji je bil fantek že v kreplu opora pri delu, sočutuje vsa okolica.

— Nesreča pri razstrelijanju. V bolnico so pripeljali 24-letnega posestnika vega sina Lovra Urgla, v Cemovniku pri Zidanem mostu že razstrelijan kamenje, ker mu pa mina ni hotela eksplodirati, je bil bliž. V tem hipu je nastala eksplozija in raztrgalo mu je desnice.

— Korenovi je žal, da ni ubila Oblonska. Ljubica Korenova si je v zagrebški bolnici toliko opomogla, da je opisala svoje burno življenje. Med drugim je izjavila, da ji je žal, da Ambroža Oblonska ni ubila. Morilic Oblonska policija še vedno zanima.

— Šinčka porodila na hodniku. Včeraj ponoči je Fanika Prasiček v Zagrebu porodila blizu Tomislavovega trga na hodniku sinčka. Mater z otrokom so odpeljali v polnočnico.

— Strašna smrt otroka pod vlakom.

— Včeraj zjutraj se je pripetila v Zagrebu težka nesreča. Strašna smrt pod vlakom.

je našel pod prelazom na Radniški cesti sinček siromašne žene Josip Golič. Igral se je s svojima tovarišema in ko je privoščil mimo tovorni vlek so zadeli otroci plesati nazaj. Vlek je vozil zelo počasi in nasekral je deček in zugubil na stopnicah ravnoteže ter padel na tračnice, da je prilezl pod kolesa, ki so ga razmesarila.

— Namesto vence na grob pokojnega kavarnerja Krapeša je pokonil ban g. dr. Puc dijaski kulinji »Domovnik« 500 Din.

Iz Ljubljane

— Ij Predsednik mestne občine ljubljanske g. dr. Vladimir Ravnikar je pred tekdi temen poseti spominsko razstavo našega velikega kralja, ki so jo priredili ob polletni njegove smrti ljubljanske žene, si ponovno ogledal slike in se o preditev zelo pohvalno izrazil. Naše šole poščetojo razstavo v velikem številu. Mnoge prihajajo iz bližnje okolice. Rekorden je bil v sredobnik celokupne narodne dakiške šole na Mladiki pod vodstvom ravateljice gospa Mire Engelmanove v spremstvu vseh učiteljev. Naši dečki so posamično v zboru svojemu mrtvenemu kralju v spomin recitarje ganljive pesmitve. In nam odrasil so stopale solze v oči. Solze, zoper in zoper.

— Ij Pogreb gospa Magdič-Milivojevića. Včeraj ob 17. je nastopil izpred svoje hiše na Aleksandrovi cesti zadnjo pot gospa Amalija Magdič-Milivojevića. Na zadnji poti so jo spremili poleg učenih svojcev številni predstavniki našega gospodarskega življenja, zlasti mnogo je bilo pa njenih stanovskih tovarisev trgovcev. Pogreb se je pa udeležilo tudi mnogo oficirjev pod vodstvom komandanata mesta generala Nedeljkovića. Dolg spred drugimi občinstva, ki se je vili proti pokopališču, je priselil, kako spodana je bila pokojnica v Ljubljani. Polozili so jo rodilno grobino Magdičevih. Blag ji spomin!

— Ij Ob novem parku ob začetku Tržaške ceste bodo tudi temeljito uredili cestno kanalizacijo, kar je še posebno potrebno zaradi podzemeljskega transformatorja. Transformator mora biti povsem suh in zato dobro izoliran, ob njem pa tudi ne sme zastajati voda. Ob parku so prekopali Tržaško in Aškerčeve ceste. Zdaj potenči fundirajo cestiste, kanalizacijska dela so v glavnem že končana. V parku so vrtarji končali delo že pred dnevi.

— Ij Žalostni zadružni šole v Ljubljani. V sredu je bil na Državni dvorazredni trgovski soli slovenski zaključek zadružne šole v Ljubljani. Šola je imela namen podatki kmečkim posestnikom in njih sprostom pa tudi drugim preglejden temeljnem izobrazbo iz zadružništva. Slovensemu zaključku so prisostvovali zastopniki našega zadružništva. Navzoče je pozdravil ravatelj Zadružne šole g. Jos. Gogala. Šola je trajala do 10. oktobra lani do 17. aprila letos. Šola je posečala spodetka 37, do konca pa 34 udencov iz različnih krajev Slovenije, eden tudi iz Koroške. Utreni uspehi na soli so bili naslednji: izdelali so 8 z odličnim, 8 s prav dobrim, 20 z dobrim in 1 z zadostnim uspehom. Dva učenca pa nista izdelali. Navzotki g. g. zastopniki so izražali svoje začudenje, kako je inogrode v tako kratkem času s tako dobrim uspehom predeleli tako obsežno snov, kot so jo učenci zadružne šole. H koncu je g. ravatelj našel vse učence v zgodovinske besede z željo, da bi šola obrodila tudi državljanske vzgojne uspehe.

— Ij Začetni velikonočni prazniki bi se obetaли letos mnogočetinkim rodbinam brezposelnim in drugim potrebnim občanom, da mi priskrbila na pomoč mestna občina. Ker se še ni prilenil nobeno večje delo vratila v vrstah delavstva še vedno velika brezposelnost, ni dela, ne zaslužka in silna bude tare še vedno v neznanem in metri brezposelnine delavstva. Da odpremore najhitje bedi in potrebi in da zasijec žarek veselja in upanja v bedne dobove brezposelnih, ki jih treba praznovati kakor tradicija zahteva. In ko meščani začnijo mislit v skrbni o praznovanju, pripravljati se na razne užitke, ki naj dvignejo ter povdrijo prazničnost, ni čuda, da začne skrbeti tudi najrevnejše med njimi, kako bodo praznovani in ce bodo vsaj siti, ko bodo marsiksi preobložene mize. Zato romajo te dne množice revnih ljudi na mestni socijalni urad. Ne zato, da bi praznovali pri bogatu obloženih mizah, nego samo zaradi tega, da bi bile mize vsaj pogrije, kajti posebno težko je biti lačen, ko je vse prešito in ko se mogli zadovoljni tako sami s seboj, da jim ni treba misliti na nič.

— Uradnik socijalnega urada in on, ki pač morajo priti na socijalni urad, dobro vedo ter si lahko pridajo, kako hudo je na svetu, meščanom, ki se lahko izogiba Mesnega doma, pa je težko dopovedati, koliko ljudi se obrača na socijalni urad. Kakor med vojno, ko so ljudje čakali v dolgih vrstah pred trgovinami z listki, se vrste te dne ljudje na hodniku in v stopnišču pred vrati socijalnega urada. Vsi oddelek so oblegani. Nakazila za podprtje izdaja oddelek za starostno skrbstvo, oddelek za mladinsko skrbstvo in delavski oddelek. Starke, otroci, onemogli, revne zanesljive matere, nezaposleni, stanovci kolibarskih četrti – vsi čakajo potrebitivo, samo otroci so nemiri, ker pač ne vedo, za kaj igre. Ne smeli misliti, da ti ljudje kažejo žalost ali da odhajajo obupani, če ne dobre podpore. Živiljenje je marsikoga tako ustrojilo, da mu ne more karkoli do živiga. Človek otopen, kar je še edina sreča, ko se več ne sme jemati vsega s krcu. Opaziti pa še nekaj pri teh ljudeh, kar te presenetijo nekajmir mir leži na obrazih in do stojanstveno čakajo, kakor da vse zavisi od tega, kakšen vrst bodo napravili. Ko človeku vse vzamejo, si ne pusti tako lahko vzetí še zadnjega, samozavesti, ki naj zakrije njegovo nesrečo vsaj nekoliko pred njim samim.

— Kaj bi naj povedal razveseljivega referenta socijalnega urada te dni, ko ima čez glavo dela in ko se pred njim pomika prava revije bede kakor filmski trak? Denarja ni. Da, denarja! Ljudje bi radi delali. Vso zimo vprašujejo: Kdaj bomo začeli? Lani so bili zaposleni mnogi delavci na račun bednostnega fonda že februarja.

Georgij Silin:

45

Počasna smrt

Roman.

Vikal jo je, ne da bi vedel zakaj, da-lj zato, ker ji je hotel dokazati ne-previdnost njenega sumnjenja ali pa iz posebnega spoštovanja do nje.

— Kaj torej hočeš, Kasjan?

Dotaknil se je njene roke, rekoč:

— Olga Dimitrijevna, ne smeli bi govoriti tako... Slabo me poznate!... Kaj bi bilo prav misliti na to, kaj je bil kdo tam? Nisem tako nizkoten. Ve ste kaj, vzemiva se, Olga Dimitrijevna, in začniva živeti kot mož in žena... Kot resnična...

Olga je povezila glavo.

— To nikakor ne gre, — je dejala tiso.

— Zakaj bi ne šlo?

— Čemu naj bi se vzel?

— Čemu pa se ljudje poročajo?

Kasjan je malo pomisil, potem je pa ponovil:

— Zakaj sklepajo ljudje zakonske zvezne?

— To so ljudje, ne pa mi.

— Kaj mi nismo ljudje?

— smo, toda drugačni.

— Kdo ve, morda pa bomo nekega dnevi tudi mi takor oni tam.

Olgi se je Kasjan naenkrat zasmilil. Pustila je svojo roko v njegovi tako mirno, kakor da teče beseda o včerajšnjem dnevu.

— Kasjanuška, meni je vseeno, toda če bi se vzela, bi bilo to semešno. Saj je neumno poročiti se. Če hoče žensko in si si izbral mene, pridi k meni... Toda čemu bi se moralba baš poročiti?

— Ne, Olga Dimitrijevna, tako to ne gre. Pošteni ljudje ne delajo tako. Tako tega nočem. Treba se je držati zakona. Pojdova k zdravniku in povejva mu, kako in kaj.

— Čemu ti je vse to potrebovati?

— Hočem, da postanete moja zakonska, resnična žena, a ne kar tako, nočem se norčevati iz vas.

Njegove besede so bile za Olgo nekaj izrednega in napolnile so jo z rastostjo.

— Torej me imaš rad? — je vprašala.

— Kdo ve, morda vas imam, Olga Dimitrijevna.

— Zakaj?

Odgovora ni dočakala.

— Veš kaj, Kasjane, morda me imaš res rad, ne vem, toda premisli dobro, predno se odločiš. Pomisli, kaj sem bila, morda si pa še premisliš.

— Ne, zdaj si ne bom več premisliš.

— Pazi, očital mi boš... Pozabiti ne boš mogel, kaj sem bila.

— Ne, ne bom ti očital. Zakaj bi ti očital? Mar si hotela to?

— Ne, nisem hotela, — je zašepevala Olga. Stisnila se je k Merkulovu in mu dejala s takim glasom, kakor da hoče imeti od njega prisočno:

— Dobro, Kasjane, če mi torej ob-

ljubiš, da mi nikoli niti z besedico ne boš očital, kaj sem bila tam, te vzamem; zapomni si to.

— Eno mi povej, Olga, — jo je prekinil Kasjan, — ali si imela med tistimi moškimi katerega, ki je bil stalen?

— Ne, takega nisem imela. Nekateri so prišli večkrat, toda vedno so plačali, brezplačnega pa nisem imela nobenega. Zankaj si pa hotel vedeti to?

— O tem govorim zato, ker bi imel o čem razmišljati, če bi imela katerega brezplačnega, kakor si dejala, če so pa vsi plačevali, je treba to presoditi drugače. V tem primeru je isto, kakor da nobenega nisi imela. Pa tudi če bi ne bilo tako, bi ti ne delal očitkov.

Še istega dne sta odšla k doktorju Terkeviju, ki je takoj odredil, da sta dobila posebno sobo.

Olgino življenje je dobilo zdaj drugačen pomen. Možitev je vzбудila v nji skrb za družino. Nikoli ni pričakovala, da napoči dan, ko bo imela moža. A ta dan je napočil. Zdele se je že pa, da je njen zakonsko življenje nekaj prehodnega: vse to je prišlo prehitro, preveč enostavno.

Toda dnevi so minevali in Olga je bila vedno bolj navezana na Kasjanja. V nji se je porodila nova, dotelej neznanata želja: skrbti za Kasjanja, gledati na njegovo udobnost, paziti na red in snago. Bila sta drug z drugim zadovoljni. Po dolgi praznosti je Olga začutila, da se ji vrača veselje do življenja.

Neke noči je začela bridko plakati. Prestrašeni Kasjan ni vedel, kaj početi. Tolažil jo je in vpraševal:

— Kaj ti pa je? Nehaj no jokati. Zakaj se tako razburjaš?

Ni vedel, zakaj se je razjokala, pa tudi Olga sama tega ni vedela. Potem se je pomirila in zaspala tako sladko in trdno, kakor menda še svoj živ dan ni spala.

Nekoč je Olga vprašala Kasjanja:

— Kaj pa, če bova imela otroke?

— Kaj za to, to bi bilo lepo, — je odgovoril Kasjan.

Že nekaj časa se je Olgi zdelo, da bi lahko zdaj pisala materi, pa si je premisliš. Čemu pisati? Nuj je da mati raje spominja kot dražestne, nedolžne deklice, kakor je bila pred mnogimi leti. Ni ji treba pisati. Čemu bi vzne-mirjal stara? Saj njeni hči nikoli ne bo zdrava.

Tako sta preživelu dve leti in v teh dveh letih Olga ni opazila, da so se zacele v Kasjanu prebujeati čudne želje. Kakor da to ni prodrla do njene zavesti. Nekoč je pa vsa začuđena sluhala Kasjanja govoriti o »onem življenju«. Poslušala ga je in spoznala, da govorji Kasjan o tem že dolgo. Čemu ti razgovori? Čemu si je treba klicati v spomin to, kar je že daleč izven naselbine gobavev? Kasjan si je pa vedno pogosteje klical v spomin preteklost, vedno pogosteje je mislil na mesto; nekoč je pa dejal:

— Počakaj Olga, če ozdraviva, se napotiva v mesto.

— Ne, zdaj si ne bom več premisliš.

— Pazi, očital mi boš... Pozabiti ne boš mogel, kaj sem bila.

— Ne, ne bom ti očital. Zakaj bi ti očital? Mar si hotela to?

— Ne, nisem hotela, — je zašepevala Olga. Stisnila se je k Merkulovu in mu dejala s takim glasom, kakor da hoče imeti od njega prisočno:

— Dobro, Kasjane, če mi torej ob-

ljubiš, da mi nikoli niti z besedico ne boš očital, kaj sem bila tam, te vzamem; zapomni si to.

— Eno mi povej, Olga, — jo je prekinil Kasjan, — ali si imela med tistimi moškimi katerega, ki je bil stalen?

— Ne, takega nisem imela. Nekateri so prišli večkrat, toda vedno so plačali, brezplačnega pa nisem imela nobenega. Zankaj si pa hotel vedeti to?

— O tem govorim zato, ker bi imel o čem razmišljati, če bi imela katerega brezplačnega, kakor si dejala, če so pa vsi plačevali, je treba to presoditi drugače. V tem primeru je isto, kakor da nobenega nisi imela. Pa tudi če bi ne bilo tako, bi ti ne delal očitkov.

Še istega dne sta odšla k doktorju Terkeviju, ki je takoj odredil, da sta dobila posebno sobo.

Olgino življenje je dobilo zdaj drugačen pomen. Možitev je vzбудila v nji skrb za družino. Nikoli ni pričakovala, da napoči dan, ko bo imela moža. A ta dan je napočil. Zdele se je že pa, da je njen zakonsko življenje nekaj prehodnega: vse to je prišlo prehitro, preveč enostavno.

Toda dnevi so minevali in Olga je bila vedno bolj navezana na Kasjanja. V nji se je porodila nova, dotelej neznanata želja: skrbti za Kasjanja, gledati na njegovo udobnost, paziti na red in snago. Bila sta drug z drugim zadovoljni. Po dolgi praznosti je Olga začutila, da se ji vrača veselje do življenja.

Neke noči je začela bridko plakati. Prestrašeni Kasjan ni vedel, kaj početi. Tolažil jo je in vpraševal:

— Kaj ti pa je? Nehaj no jokati. Zakaj se tako razburjaš?

Ni vedel, zakaj se je razjokala, pa tudi Olga sama tega ni vedela. Potem se je pomirila in zaspala tako sladko in trdno, kakor menda še svoj živ dan ni spala.

Nekoč je Olga vprašala Kasjanja:

— Kaj pa, če bova imela otroke?

— Kaj za to, to bi bilo lepo, — je odgovoril Kasjan.

Že nekaj časa se je Olgi zdelo, da bi lahko zdaj pisala materi, pa si je premisliš. Čemu pisati? Nuj je da mati raje spominja kot dražestne, nedolžne deklice, kakor je bila pred mnogimi leti. Ni ji treba pisati. Čemu bi vzne-mirjal stara? Saj njeni hči nikoli ne bo zdrava.

Tako sta preživelu dve leti in v teh dveh letih Olga ni opazila, da so se zacele v Kasjanu prebujeati čudne želje. Kakor da to ni prodrla do njene zavesti. Nekoč je pa vsa začuđena sluhala Kasjanja govoriti o »onem življenju«. Poslušala ga je in spoznala, da govorji Kasjan o tem že dolgo. Čemu ti razgovori? Čemu si je treba klicati v spomin to, kar je že daleč izven naselbine gobavev? Kasjan si je pa vedno pogosteje klical v spomin preteklost, vedno pogosteje je mislil na mesto; nekoč je pa dejal:

— Počakaj Olga, če ozdraviva, se napotiva v mesto.

— Ne, zdaj si ne bom več premisliš.

— Pazi, očital mi boš... Pozabiti ne boš mogel, kaj sem bila.

— Ne, ne bom ti očital. Zakaj bi ti očital? Mar si hotela to?

— Ne, nisem hotela, — je zašepevala Olga. Stisnila se je k Merkulovu in mu dejala s takim glasom, kakor da hoče imeti od njega prisočno:

— Dobro, Kasjane, če mi torej ob-

Skrivnost smrtnih žarkov

Tragična smrt bratov Johna in Freda Wood, ki sta odkrila smrtné žarke

Tu pa tam se pojavi v tisku vest o novem presenjetljivem odkritju ali izumu, bodisi da gre za nov plin, ki ni samo neviden in brez vonja, temveč lahko pokonta z njim prebivalstvo celega mesta, kamor smo ga vrgli v bombi iz bojnega letala, ali pa se piše o odkritju novih žarkov, ki lahko na velike daljave zažgo razstrelivo, raztope kovino itd.

Te vesti čitamo navadno samo enkrat, pa naj bodo še tako senzacionalne, drugič se pa ne pojavi o njih niti vrstica. Ali gre za netočne vesti ali pa so novi izumi že v rokah te ali one vesile? Tega javnost nikoli ne izve, kajti tajna služba te ali one države že potresi, da radovedno ne gre predale. Naj gre že za resnično ali fiktivno odkritev, to spada v področje obrambe držav in vojaške oblasti že poskrbi, da se izum najprej vsestransko preizkusiti, predno pridejo točnejše vesti o njem v javnosti.

Nedavno smo slišali, da je angleški lekar John Wood s svojim bratom Fredom odkril novo vrsto smrtnih žarkov. Ce je to izum, da je Fredov atov, v katerem je sedel poleg izumitelja eleganten tujec. Detektiv je takoj spoznal

nekoga vohunstva osumljenega Nemca. Policija je takoj osumila Freda, da namera v svoje odkritje prodati tuji državi. Sebi političnega oddelka detektivske organizacije Herbertu Fitchu je bilo naročeno, naj zadevo preišče. Fitch je takoj odpotoval v mestec, kjer je vodil Fred Wood po bratovi smerti lekarno, obenem pa je izvrševal živozdravniško prakso. Dogodki resničnega življenja često prekašajo romanopisčevu fantazijo in tako je bilo tudi v tem primeru.

Preoblačeni detektiv je poskusil najprej govoriti s Fredom kot trgovski zastopnik, pa je slabo naletel. Potem je potrežljivo čakal v bližini lekarnice poznega inostranca, ki je slednjič opazil Fredov avto, v katerem je sedel poleg izumitelja eleganten tujec. Detektiv je takoj spoznal

agentja nemške poročevalske službe.

Ti je skočil zadaj na avtomobil in je neopazeno prispel do starega hangarja, kjer je bil laboratorij bratov Wood. Fred in njegov spremjemalc sta vstopila in kmalu sta prinesla k avtu majhen aparat s priključenim električnim kablim in do najmanjših podrobnosti izdelanim modelom letala.

— Ste pripravljeni? — je vprašal Fred. Neznanec je príkmal, nakar je Fred spojil zaviral in izpustil v zrak. Toda v trenutku, ko bi moral namestiti tajni aparat na letalo, je Fred v navalu blaznosti ali pa pod vplivom prebijene vesti udaril s pestjo po aparatu. Modrikasti plamen ga je obilzil od pete do glave in Fred

se je zgrudil mrtev na tla.

Pri padcu se je pa zapelet v kabel, aparat se je prevrnjal in nastala je majhna eksplozija.

Nemški vohun je hotel po silnem presenečenju stopiti k drugi žrtvi smrtnih žarkov, toda v naslednjem hipu ga je detektiv zgrabil in odpeljal v ječo. Ker pa ni bilo proti njemu neposrednih dokazov, so ga izpustili in izgnali v Anglijo. Ostanke aparata, ki širijo smrtne žarke, so skrbno pobrali, toda niti najbolj strokovnjaki niso mogli aparatova znova sestaviti. Najbolj komplikirani mehanizem je namreč uničila Fredova pest. Javnosti so pa prikazali Fredovo smrt kot »nesrečno naključje.«

Bojanec.

— Zakaj pa plakaš, Slavica?

— Huuuu, naša mamica si je kupila nove zobe.

— No, zato ti vendar ni treba plakati.

— Mamica ima zdaj dvojno umetno zobovje, jaz pa moram vedno nositi vse, kar ona

Konec Hollywooda

Iz Amerike poročajo, da so začeli nekateri filmski igralci resno raznišljati o prenosu filmskih ateljejev iz Hollywooda na vzhodno obalo Zedinjenih držav. Zadnje čase se je ta težnja še bolj pokazala, ker namerava kalifornijska vlada obdavčiti filmsko industrijo tako, da bi morale filmski magnati, da za moderno filmsko tehniko ni ve